

PŘÍBĚH DRUHÝ

Jak jsem si upekla kouzelný den

Všude, kam se podívám, vidím jen samá JABLKA. Doma nám vyrostl skutečný jablečný sad. Všude máme hromady zářivých červených jablíček.

Jednoho rána u nás někdo zazvonil. Když tatínek otevřel dveře, uviděla jsem, jak za nimi stojí legrační baculatý pán s velkou kartonovou krabicí. Krabici měl položenou na břicho a vypadalo to, jako by jeho břicho byla polička. Baculatý pán se na mě podíval, ale vůbec ničemu se nedivil.

Jako by se běžně setkával s holčičkami, které jsou vyšší než jejich tatínek a mají jednu ponožku a pyžamo s medvídkem. „Jen mi nic neříkejte!“ zvolal tenhle legrační pán. „Tohle je pro vás. Dřív jsem nedokázal zvednout ani ruce! Sedával jsem na své zahrádce a byl smutný. Jablka mi pořád padala na zem – slyšel jsem samé bum a bác. Ale nemohl jsem je sebrat. Vždyť jsem se nedokázal ani otočit!

Dělal takový rámus, až se naše jezevčice Větvička začala radovat, že k nám konečně přišel zloděj a ona nás teď může ochránit.

